

[Christmas Møller.]

den, der føres i andre Lande, men at vort Land skulde være parat til, i det Øjeblik man fra andre Landes Side gaar ind i en økonomisk Politik som den, jeg her har nævnt — at kunne træffe virkningsfulde Foranstaltninger overfor Krisen.

Jeg tror, at Tiderne er saa alvorlige paa det økonomiske Omraade, at det meget nemt kan forme sig saaledes, at der i den kommende Sommer kan ske saa store Ting, at det vil blive nødvendigt for Regeringen at kalde paa Rigsdagen og ønske dens Medvirkning til Gennemførelse af Værneforanstaltninger for den hjemlige Produktion.

Jeg tror ogsaa, at Regeringen paa et andet stort og betydningsfuldt Omraade, nemlig med Hensyn til hele Jordspørgsmaalet i Sønderjylland, i Stedet for at lægge Vægten paa — saaledes som man har faaet Indtryk af, at det meget mere gjaldt for den — at faa lige just sit Princip om Fæste tvunget igennem, i meget højere Grad skulde have Opmærksomheden henvendt paa, om man ikke gennem praktiske økonomiske Foranstaltninger — ved at arrondere Ejendomme rigtigt og gaa meget videre, end man er gaaet paa dette Omraade foreløbig — kunde gennemføre nogen Udstykning, men ogsaa hjælpe de nuværende Besiddere af Ejendomme. Jeg nærer ikke fjerneste Tvivl om, at en samlet Behandling — Kriseforanstaltning kan man for min Skyld godt kalde det —, hvorved Ejendommene bliver arronderet godt med noget mindre Nedgang i Tilliggende, som saa blev betalt, saaledes at en Del af disse Penge kunde anvendes til at skaffe paa-gældende Ejere økonomisk paa Fode, vilde være en økonomisk Foranstaltning, langt bedre end adskillige af de Foranstaltninger, som er blevet gennemført. Jeg tror, at den nuværende Regering i Stedet for paa den Maade, den har gjort det, alene stærkt at ville holde sig til Gennemførelsen af Fæste, skulde have sat ind, skulde sætte ind paa hele dette Omraade.

Men naar den nuværende Regering paa den økonomiske Politik Omraade har stillet sig, saaledes som jeg her har nævnt det, med Hensyn til hele Samhandelen mellem de enkelte Lande, saa har selve Tallene fra 1930 jo noksom vist, at den Agitation, der føres om, at vi skal træffe Foranstaltninger selv, og den Agitation, som udgik fra Landbomødet i Aarhus om, at vi skulde boykotte de tyske Varer, ikke har hjulpet det fjerneste, tværtimod. I 1930 var For-

holdet dette, at den samlede Indførsel fra Tyskland udgjorde 591 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., medens den i 1929 var 590,7 Mill. Kr. Det vil sige, at til Trods for Vareprisernes Fald er Indførselens Værdi steget, ganske vist kun en Ubetydelighed, men dog steget. Derimod er Udførselen af danske Varer i samme Tidsrum faldet fra 339 Mill. Kr. til 261 Mill. Kr. Det viser med tilstrækkelig Tydelighed i Overensstemmelse med hele den Betragtning, vi har lagt til Grund for den økonomiske Politik i Landet, at det maa være Regeringens og den lovgivende Magts Sag at tage i sin Haand. Men vil den nuværende Regering ikke gaa den Vej, og er der et stort Flertal endnu, som mener, at disse Veje ikke er de rigtige, saa er der efter vor Opfattelse intet andet at gøre end paa de indre Linier i Landet, om jeg saa maa sige, i hele den økonomiske Politik, at drage Omsorg for, at der føres en sparsommelig Politik, en Politik, hvorved Skatterne lægges erhvervsmæssig rigtigt og i videst muligt Omfang lægges, hvor de ikke tynger de kriseramte Erhverv.

Det konservative Parti har gennem de Lovforslag, det har stillet, baade i dette høje Ting og i Landstinget, givet Udtryk for, hvad vi kunde mene man skulde gennemføre paa det nævnte Omraade.

Vi har saaledes stillet Forslag om en Ændring af den amtskommunale Beskatning, hvorved de amtskommunale Skatter ikke kunde stige saa højt, som de kan i Øjeblikket. Lovforslaget ligger i et Udvalg. Det undrer mig for saa vidt ikke, at det høje Landsting ikke har tilkendegivet sin Stilling; men Forslaget vil komme igen, og ingen kan være i Tvivl om, at varer den nuværende Krise ved, vil det være nødvendigt at tage fat ikke blot paa den amtskommunale, men ogsaa paa den sognekommunale Beskatning af den faste Ejendom.

Vi har endvidere i dette Ting gennem vore Forslag om Overførelse af Udgifter fra Kommunerne til Staten givet Udtryk for, hvilken økonomisk Politik vi mente, der burde føres i denne Tid.

Fremdeles har vi gennem vore Forslag om, at Skatten af den faste Ejendom, som anvendes erhvervsmæssigt i Landbrug eller Havebrug, ikke burde opkræves i indeværende Finansaar, og gennem andre Kriseforslag givet Udtryk for vort Syn paa, hvilke sociale Foranstaltninger der i en Tid som denne burde foretages fra Statsmagts Side, jeg nævner her vort Forslag med